

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Péterfi István

Cím:

Daniel Safran gordonkaművész

Forrás:

hangversenyei

Népszabadság

1958. X. 12.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő

119584

Személy

Helyszám

48(064.5)
Safran, Daniel

Az utóbbi napokban ismét több fiatal szovjet művész vendégszerepelt nálunk. Közöttük **Daniel Safran** gordonkaművész is. Őt már jól ismerjük és mindig örömmel várjuk, fogadjuk. Fényes pályája az 1949. évi budapesti nemzetközi VIT-versenyen aratott győzelmével először itt lendült a magasba. Azóta nemcsak a külföldről sűrűn érkező hírekből szereztünk tudomást sikereiről, hanem tavalyi látogatásakor közvetlenül is tapasztalhattuk, hogy hangszerének kiváló mesterei sorába fejlődött. Melegen zengő, gyönyörű hangzással, salaktalanul tiszta hangadással szólaltatja meg a gordonkáját; technikája olyan, hogy valóban játszi könnyedséggel tudja megoldani játékában a legnehezebb feladatokat is.

A zenekari esten **Boccherini** versenyt és **Hacsaturjan** versenyt adta elő nagy sikerrel. Az utóbbit külön közvetítésben elképzelné sem tudjuk. A vonzó öröme dallamok, változatos ritmusok hitelesen, a maguk sajátosságaival hatottak. Ennek az estnek beszámolójában nem feledkezünk meg arról, hogy elismeréssel ne említsük **Koródy András** kar-

nagy dirigálását és az **Allamí Hangversenyzenekar** kitűnő játékát mind a kíséresben, mind az estet bevezető **Haydn** Óra-szimfónia szép előadásában.

Safran a második hangversenyen négy szonátát vett műsorára: **Valentini** E-dúr, **Brahms** F-dúr szonátáját, valamint a **Prokofjev**- és a **Debussy**-szonátát. A zongoránál **Frida Bauer** szovjet művész nő volt méltó társa Safran-nak. Kitűnő pianista és kamaramuzsikus. A műsor végén még hosszú sor ráadást is kellett adnia Safran-nak. A bravúrdarabokat olyan lelkesen fogadta a hallgatóság, hogy alig akarta a fiatal művészt leengedni a pódiumról.

*

Itt emlékezünk meg a nálunk két hangversenyen vendégszereplő másik három fiatal szovjet művészről: **Jevgenyij Altman** gordonkaművészről, **Jean Ter-Mergerjan** hegedűművészről és **Vasziljev Vasziljev** zongoraművészről. Az utóbbi a két év előtti **Liszt-versenyen** már szerepelt nálunk, míg a másik kettő most mutatkozott be először. A három ifjú művésznek más-más a temperamentuma és eltérő az egyénisége is, de valamennyinek rátermettsége, tehetsége és magasrendű felkészültsége vitathatatlan. A szovjet zenepedagógia bámulatos eredményeket produkál és ezt nemcsak a nemzetközi versenyek győzelmei bizonyítják, hanem az is, hogy hangversenyéről hangversenyre minden szovjet művész nagyon alapos felkészüléssel,

hiánytalan technikai tudással, fegyelmelmeztséggel lép a pódiumra. Az is közös vonása a szovjet művészeknek, hogy soha nem élnek vissza külsőséges hatások fokozásáért technikai fölényükkel, mindig izléses, komoly a produkciójuk.

A legvirtuózabb közöttük **Vasziljev**, a zongoraművész, aki főként **Verdi-Liszt** Rigoletto-parafraziséval ragadta magával a közönséget. Az új szovjet szerzők zongoradarabjaiban is ragyogó volt a játéka. **Beethoven** Apassionata-szonátájában azonban tempóival itt-ott nem értettünk egyet. A hegedűművész **Ter-Mergerjan** **Bach** Chaconneját építette fel már is nemes művészettel, s ezzel igen előnyös képet adott művészi képességeiről. **Altman** gordonkaművész a **Haydn-szonáta** klasszikus megformálásával és a **Prokofjev-szonáta** értelmezésével nyújtotta tehetségének, tudásának legjavát. A három fiatal művész zenekari estjét **Tóth Péter**, Operaházunk karmestere vezényelt és igazolta dirigensi hivatottságát.

Péterfi István